Adminisatratīvā pārkāpuma lietas Nr.112034119
Lietvedības Nr.103AA-0082-19
ECLI:LV:LAAT:2019:1120.112034119.5.S

SPRIEDUMS

Rēzeknē 2019.gada 20.novembrī

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Igors Raciņš,
tiesnese Ilga Zalužinska,
tiesnesis Jurijs Vasiļkovskis,

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un /pers. A/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2019.gada 23.augusta spriedumu, ar kuru /pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 149.^{15}panta piektajā daļā, un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1200 *euro* (viens tūkstotis divi simti) apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Kaspars Sparāns 2019.gada 20.augustā plkst.16.25 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC290025 par to, ka 2019.gada 26.jūnijā plkst.17.45 /pers. A/Preiļos pa parka teritoriju virzienā uz Andreja Paulāna ielu vadīja vieglo automašīnu AUDI A4, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties narkotisko un apreibinošo vielu ietekmē. Eksperta atzinums Nr.07.03-17/299. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka /pers. A/ ir transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 2.punkts un atbildība par šādu pārkāpumu ir paredzēta Latvijas APK 149.^{15}panta piektajā daļā (lietas 2.lapa).

Ar Daugavpils tiesas 2019.gada 23.augusta spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{15}panta piektajā daļā, un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1200 (viens tūkstotis divi simti) *euro* apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem (lietas 34.-36.lapa).

Par Daugavpils tiesas 2019.gada 23.augusta spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. A/. Sūdzības iesniedzēja ieskatā pirmās instances tiesa nepareizi izvērtēja pierādījumus, pārkāpjot procesuālās tiesību normas, tādejādi nonākot pie nepamatotiem secinājumiem, kā arī pārkāpusi materiālās tiesību normas, kas noveda pie nepareizas lietas izspriešanas. Atbilstoši Latvijas APK 244.pantam pierādījumu novērtēšanai jābūt pamatotai uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, un saskaņā ar Latvijas APK 243.panta astotās daļas trešo teikumu nevienam pierādījumam nav iepriekš noteikta augstākas ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. /pers. A/ ieskatā pirmās instances tiesa savu atzinumu par viņa vainīgumu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pamatojusi ar pretrunīgiem pierādījumiem. Pirmās instances tiesa nav norādījusi spriedumā, kādu iemeslu dēļ tā ir ticējusi eksperta atzinumam Nr.07.03-17/299, bet nav ticējusi medicīniskās pārbaudes protokolam Nr.13. Tiesa spriedumā vispār nav vērtējusi šos divus savstarpēji pretrunīgos pierādījumus, bet tikai pārrakstījusi to secinājumu daļu.

Saskaņā ar 2018.gada 27.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" (turpmāk tekstā - Noteikumi) 1.1.punktu, tieši šie noteikumi noteic kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, kā arī konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi. Saskaņā ar Noteikumu 18.punktu, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi, medicīniskajā pārbaudē nosaka klīniskos simptomus un veic bioloģiskās vides laboratoriskos izmeklējumus. Konkrētajā gadījumā, veicot medicīnisko pārbaudi /pers. A/, sertificēts ārsts ir noteicis gan klīniskos simptomus, kas ir atspoguļoti medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.13, gan arī veicis bioloģiskās vides laboratoriskos izmeklējumus, un ir pamatoti sniedzis atzinumu, ka ir konstatēts konkrētas vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēta narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekme. Ārsts, sniedzot atzinumu, ir izvērtējis saņemto laboratorisko izmeklējumu rezultātus kopsakarā ar klīniskajiem simptomiem.

Iestāde lietā ir nozīmējusi narkoloģisko ekspertīzi, kaut to neparedz Noteikumi. Noteikumi vispār neparedz iespēju apstrīdēt medicīniskās pārbaudes rezultātus, pirmās instances tiesa šo apstākli spriedumā vispār nav vērtējusi.

Tāpat pirmās instances tiesa, pārkāpjot Latvijas APK 243.panta astotās daļas trešo teikumu, nav izvērtējusi eksperta atzinumu Nr.07.03-17/299 pēc būtības, nav norādījusi, kādu iemeslu dēļ lielāka ticamība ir piešķirta tieši šim atzinumam. Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā to, ka eksperta atzinums ir pamatots tikai vienīgi ar ķīmiski toksikoloģiskās laboratorijas izmeklējumu datiem un vispārējām ziņām par narkotisko vielu kaitīgumu un to ietekmi uz cilvēka organismu. Eksperts savā atzinumā nav vērtējis /pers. A/ medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.13 konstatētos klīniskos simptomus, nav norādījis atzinumā, kādā veidā tieši uz /pers. A/ ir izpaudusies iespējamā narkotisko vielu ietekme, līdz ar to šāds atzinums ir pretrunā ar Noteikumu 18.punktā paredzēto, ka atzinums ir sniedzams, ņemot vērā ne tikai laboratoriskos izmeklējumus, bet arī klīniskos simptomus. Tādejādi /pers. A/ ieskatā eksperta atzinumu nevar uzskatīt par objektīvu pierādījumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija (skatīt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 3.marta spriedumu). Turklāt jāņem vērā, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir pielīdzināmas krimināllietām Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību

aizsardzības konvencijas 6.punkta izpratnē (skat. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.2001-17-0106), tādejādi arī uz administratīva pārkāpumā vainojamo personu attiecināma nevainīguma prezumpcija, ka visas saprātīgas šaubas tulkojamas par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Turpretī pirmās instances tiesa ir pārkāpusi nevainīguma prezumpciju un nav vērtējusi pretrunīgos pierādījumus par labu pie administratīvās atbildības sauktajai personai.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā atbilstoši Latvijas APK 289.^{17}panta trešajā daļa noteiktajam ir pamats ierosināt apelācijas tiesvedību, jo pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu, Latvijas APK 7., 237., 239.panta 1.punktu, 243.panta astoto daļu, 244.pantu, 2018.gada 27.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" 1.1. un 18.punktus.

Apelācijas sūdzībā lūgts atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un izbeigt administratīvo lietvedību, jo /pers. A/ rīcībā nav Latvijas APK 149.^{15}panta piektajā daļa paredzētā administratīva pārkāpuma sastāva (lietas 37.-38.lapa).

Līdz lietas izskatīšanai lietas dalībnieki noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nepieteica.

Līdz lietas izskatīšanai Valsts policijas Latgales reģiona pārvalde rakstveida viedokli par /pers. A/ iesniegto apelācijas sūdzību neiesniedza.

Motīvu daļā

Pārbaudījusi rakstveida procesā lietas materiālus, pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, novērtējusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Latvijas APK 149.^{15}panta piektajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļu vadīšanu narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē. Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{15}panta piekto daļu par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, - uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam simt septiņdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka ir aizliegts vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko, citu apreibinošu vielu vai arī reakcijas ātrumu un uzmanību samazinošu medikamentu ietekmē.

Latgales apgabaltiesa konstatē, ka izskatāmajā lietā ir noskaidroti šādi apstākļi.

No administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC290025 redzams, ka 2019.gada 26.jūnijā plkst.17.45 /pers. A/ Preiļos pa parka teritoriju virzienā uz Andreja Paulāna ielu vadīja vieglo automašīnu AUDI A4, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties narkotisko un apreibinošo vielu ietekmē. Eksperta atzinums Nr.07.03-17/299. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka /pers. A/ ir transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 2.punkts un atbildība par šādu pārkāpumu ir paredzēta Latvijas APK 149.^{15}panta piektajā daļā (lietas 2.lapa).

2019.gada 26.jūnija /pers. A/ paskaidrojumā norādīts, ka 2019.gada 26.jūnijā ap plkst.17.45 viņš brauca pie stūres ar vieglo automašīnu AUDI A4, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par Preiļu parka teritoriju virzienā uz Andreja Paulāna ielu, kad viņu apturēja policijas darbinieki ar trafarētu dienesta automašīnu. Viņa automašīna bija apturēta pretī mājai A.Paulāna ielā 21. Tūlīt pēc apturēšanas piebrauca policijas darbinieki ar netrafarētu dienesta automašīnu. Vēlāk viņš tika nogādāts uz Preiļu slimnīcu uz aizdomu pamata par narkotisko vai psihotropo vielu lietošanu. Viņš pīpēja "zāli" (marihuānu) apmēram trīs mēnešus atpakaļ. Paskaidrojums tika izlasīts un /pers. A/ parakstījās par sniegto paskaidrojumu pareizību (lietas 6.lapa).

Pirmās instances tiesas sēdē, kas Daugavpils tiesā notika 2019.gada 23.augustā, /pers. A/ paskaidroja, ka viņš ilgstoši strādāja un dzīvoja citā valstī (Lielbritānijā). Latvijā viņš atbrauca un nokārtoja tiesības. Narkotikas viņš nelietoja. Viņa ieskatā 2019.gada 26.jūnijā, vadot transportlīdzekli, viņš bija skaidrā. Ārzemēs viņš smēķēja "zālīti"(lietas 32.lapa).

No Transportlīdzekļa vadītāja nosūtījuma uz medicīnisko pārbaudi redzams, ka /pers. A/ 2009.gada 26.jūnija tika nogādāts uz sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā – SIA) "Preiļu slimnīca" medicīniskās pārbaudes veikšanai sakarā ar aizdomām par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē (lietas 7.lapa).

No SIA "Preiļu slimnīca" medicīniskās pārbaudēs protokola Nr.13 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai redzams, ka 2019.gada 26.jūnijā ārste /pers. I/ veica medicīnisko pārbaudi /pers. A/. Pārbaudes laikā tika paņemts paraugs no /pers. A/ bioloģiskajām vidēm - asinīm un urīna. /pers. A/ ir parakstījies, ka pārbaude veikta viņam. Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātos Nr.5959 konstatēts, ka /pers. A/ urīnā atrasts tetrahidrokanabionola skābe, benzodiazepīna atvasinājuma metabolīti; nav atrasti amfetamīna atvasinājumi, opija alkaloīdi, barbiturāti, 3,4-metilēn-dioksimetamfetamīns (MDMA, ecstasy), kokaīns, metadons, buprenorfīns, tramadols. Asinīs atrasti hašiša (marihuānas) kanabinoīdi; nav atrasti amfetamīna atsavinājumi, benzodiazepīna atvasinājumi. Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.13 sertificēts ārsts – /pers. I/ sniegusi atzinumu, ka /pers. A/ "ir konstatēts vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēta narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekme." (lietas 8., 9.lapa).

2019.gada 24.jūlijā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektore J.Kozere pieņēma lēmumu par narkoloģijas ekspertīzes nozīmēšanu, uzdodot ekspertīzi veikt Valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā – VSIA) "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļas ekspertiem (lietas 13.lapa).

VSIA "Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta, Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļas eksperta atzinumā Nr.07.03-17/299 norādīts, ka hašiša (marihuānas) kanabinoīdi 2019.gada 26.jūnijā /pers. A/ asinīs varēja rasties pēc hašiša (marihuānas) lietošanas. Kanabinoīdi ir hašiša (marihuānas) metabolīts (sadalīšanās produkts asinīs). Hašiša (marihuānas) pusizvadīšanas laiks (T 1/2) no asins plazmas ir apmēram 20 stundas, konkrētajā gadījumā tas nozīmē, ka /pers. A/ ir hašišu (marihuānu) lietojis vismaz 20 stundas pirms asins parauga ņemšanas 2019.gada 26.junijā un neatbilst /pers. A/ paskaidrojumam, ka apmēram trīs mēnešus pirms aizturēšanas pīpēja zāli (marihuānu). Benzodiazepīna atvasinājuma metabolīti 2019.gada 26.jūnijā /pers. A/ urīnā varēja rasties pēc šīs grupas vielu lietošanas. Benzodiazepīna atvasinājumu grupas vielas (klonazepāms, fenazepāms, bromazepāms, diazepāms, alprazolāms u.c.) pieder pie bīstamām psihotropām vielām (Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru III saraksts. LR Ministru kabineta 08.11.2005. noteikumi Nr.847), to iegādei ir nepieciešama ārsta īpaša recepte. Pie benzodiazepīna atvasinājumiem piederošās vielas un vielu metabolītus (sadalīšanās produktus) var noteikt urīnā vidēji 3-7 dienu laikā pēc lietošanas (atkarībā no vielas, devas, lietošanas biežuma, ilguma u.c. faktoriem). Ilgstoša

benzodiazepīna atvasinājumu lietošana izraisa pierašanu. Narkotiskās, psihotropās vielas iedarbojas uz centrālo nervu sistēmu un tiešā veidā ietekmē cilvēka psihiskos un neiroloģiskos procesus, tik ilgi, cik ilgi vielas saglabājas organismā. Hašiša (marihuānas) kanabinoīdi, tetrahidrokanabinola skābe, kā arī benzodiazepīna atvasinājuma metabolītu klātbūtne cilvēka organismā negatīvi ietekmē spējas vadīt transportlīdzekli - samazinās uzmanība un koncentrēšanas spējas, reakcijas ātrums un autovadītājs ir bīstams ceļu satiksmes drošībai. Eksperta atzinuma slēdzienā norādīts, ka atbilstoši 2018.gada 27.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.719 "Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" /pers. A/, personas kods /personas kods/, 2019.gada 26.jūnijā atradās narkotisko un apreibinošo vielu ietekmē un pareizs ārsta atzinums ir "Ir konstatēta narkotisko un apreibinošo vielu ietekme" (lietas 15.-17.lapa).

Atbilstoši Latvijas APK 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latgales apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskatīja atbilstoši Latvijas APK divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību, un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Latvijas APK 149.^{15}panta piektajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punktam, ir aizliegts vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko, citu apreibinošu vielu vai arī reakcijas ātrumu un uzmanību samazinošu medikamentu ietekmē.

Lai /pers. A/ varētu saukt pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{15}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, nepieciešams konstatēt, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā:

1) vadīja transportlīdzekli;

2) atradās narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

Lietā nepastāv strīds par to, vai /pers. A/ vadīja transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, jo to nenoliedz arī pats /pers. A/.

Lietā pastāv strīds par to, vai /pers. A/, vadot transportlīdzekli, atradās narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka ar lietā iegūtajiem un pirmās instances tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīts, ka /pers. A/ 2019.gada 26.jūnijā plkst.17.45 Preiļos pa parka teritoriju virzienā uz Andreja Paulāna ielu vadīja vieglo automašīnu AUDI A4, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties narkotisko un apreibinošo vielu ietekmē.

Atbilstoši 2018.gada 27.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" (turpmāk tekstā – Noteikumi Nr.719) 18.punktu, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi, medicīniskajā pārbaudē nosaka klīniskos simptomus un veic bioloģiskās vides laboratoriskos izmeklējumus. Atbilstoši minēto noteikumu 20.punktam, veicot medicīnisko pārbaudi narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes noteikšanai, ķīmiski toksikoloģiskos izmeklējumus veic divās dažādās bioloģiskajās vidēs, ja ārsts uzskata, ka tas ir nepieciešams.

Atbilstoši Noteikumu Nr.719 26.punktam, pēc analīžu rezultātu saņemšanas ārsts, kurš veicis medicīnisko pārbaudi, sniedz atzinumu, ierakstot to medicīniskās pārbaudes protokolā (divos eksemplāros) un reģistrācijas žurnālā. Šo noteikumu 27.punktā norādīts, ka medicīniskās pārbaudes protokolā narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai apstiprina vismaz vienu no šādiem atzinumiem, kas, savukārt, minēts šo noteikumu 27.2., 27.6.-27.10.punktā:

1) nav konstatēta narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekme (27.2.punkts);

2) ir konstatēta narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekme (27.6.punkts);

3) ir konstatēta narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekme klīniski (27.7.punkts);

4) nav konstatēta (…) narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekme, bet ir novērojami funkcionālā stāvokļa traucējumi, līdz ar to nav ieteicama transportlīdzekļa vadīšana (27.8.punkts);

5) ir konstatēta gan alkohola koncentrācija asinīs vai izelpotajā gaisā (norādot promiles), gan narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekme (vienlaikus) (27.9.punkts);

6) ir konstatēts konkrētas vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēta narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekme (27.10.punkts).

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaids (…) tiek konstatēts laboratoriski, nosakot konkrētas narkotiskās vielas lietošanas faktu, kā arī novērojot klīniskos simptomus (uzvedību, runu, veģetatīvi somatisko stāvokli u.c.) (skatīt Austākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta spriedumu lietā Nr.SKA-58/2007).

Hašišs (marihuāna) ir kanabisa produkts. Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumu Nr.847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" kanabiss ir iekļauts šo noteikumu 1.pielikuma "Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru I saraksts" 1.4.4.punktā kā narkotiskā viela. Savukārt benzodiazepīna atvasinājuma grupas vielas pieder pie bīstamām psihotropām vielām, kas iekļautas minēto noteikumu 3.pielikumā "Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru III saraksts".

Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātos Nr.5959 konstatēts, ka /pers. A/ urīnā atrasts tetrahidrokanabionola skābe, benzodiazepīna atvasinājuma metabolīti, savukārt /pers. A/ asinīs atrasti hašiša (marihuānas) kanabinoīdi. Līdz ar to secināms, ka ar Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.5959 neapšaubāmi konstatēts narkotisko un psihotropo vielu lietošanas fakts.

No Medicīniskās pārbaudes protokola Nr.13 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai redzams, ka ārste /pers. I/, izvērtējot /pers. A/ klīniskos simptomus, konstatēja, ka nav konstatēta narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekme.

Latgales apgabaltiesa uzskata par nepamatotu /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka iestādei lietā nebija pamata nozīmēt narkoloģisko ekspertīzi, jo to neparedz Noteikumi Nr.719, kā arī tāpēc, ka minētie noteikumi vispār neparedz iespēju apstrīdēt medicīniskās pārbaudes rezultātus.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta otrajā daļā noteikts, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības.

Līdz ar to, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, un izslēgtu visas saprātīgas šaubas par to, vai /pers. A/ vadīja transportlīdzekli, atrodoties narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē vai nē, ņemot vērā viņa asinīs un urīnā konstatētās narkotisko un psihotropo vielu pēdas, šajā lietā tika nozīmēta narkoloģiskā ekspertīze.

Latgales apgabaltiesa norāda, ka pamatojumu institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, nozīmēt minēto ekspertīzi sniedza Latvijas APK 243.[1]pants, kas paredz šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveida vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveida vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi. Latvijas APK neliedz institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, iegūt papildus pierādījumus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No VSIA "Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta, Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļas eksperta atzinuma Nr.07.03-17/299 redzams, ka eksperta atzinums tika veikts, izvērtējot ekspertiem iesniegtos lietas materiālus un balstoties uz 2018.gada 27.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi", 2005.gada 8.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" un Alkohola, narkotisko, psihotropo un toksisko vielu ietekmes noteikšanas medicīniskās tehnoloģijas, kas Latvijā apstiprināta Nacionālā veselības dienestā un reģistrēta Tiesu ekspertu padomē. Eksperta slēdzienā norādīts, ka atbilstoši 2018.gada 27.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.719 "Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" /pers. A/, personas kods /personas kods/, 2019.gada 26.jūnijā atradās narkotisko un apreibinošo vielu ietekmē un pareizs ārsta atzinums ir "Ir konstatēta narkotisko un apreibinošo vielu ietekme" (lietas 15.-17.lapa).

Latgales apgabaltiesa norāda, ka minētais eksperta atzinums tika veikts, izvērtējot tajā skaitā arī Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.13 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātus Nr.5959. Latgales apgabaltiesas ieskatā minētais eksperta atzinums ir iegūts Latvijas APK paredzētajā kārtībā, tas ir ticams, attiecināms un pieļaujams pierādījums, kas ir vērtējams ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Latgales apgabaltiesa uzskata, ka nav pamatots /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka pirmās instances tiesa šaubas netulkoja par labu viņam. Judikatūrā ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (skatīt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu). Izskatāmajā lietā pirmās instances tiesai, novērtējot lietā esošos pierādījumus, neradās šaubas par to, vai /pers. A/ vadīja transportlīdzekli, atrodoties psihotropo vielu ietekmē.

Atkārtoti pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošos pierādījumus, Latgales apgabaltiesa konstatē, ka lietā esošās ziņas par faktiem apstiprina, ka /pers. A/ darbības veido Latvijas APK 149.[15]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, līdz ar to viņš ir pamatoti atzīts par vainīgu un sodīts par minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, apelācijas instances tiesa uzskata, ka /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādītos argumentus izmanto kā aizstāvības pozīciju, lai viņam būtu labvēlīgs tiesas nolēmums, šādi mēģinot izvairīties no administratīvās atbildības un soda. Fakts, ka /pers. A/ pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar būt par pamatu viņa sūdzības apmierināšanai un pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

No pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu neesamību, /pers. A/ sods ir nosakāms Latvijas APK 149.[15]panta piektās daļas sankcijā noteiktā minimālā apmērā. Apgabaltiesa piekrīt šādam pirmās instances tiesas atzinumam. Apelācijas instances tiesas ieskatā /pers. A/ noteiktais sods par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu atbilst Latvijas APK 32.panta prasībām, vispārējiem soda noteikšanas principiem, izdarītā pārkāpuma raksturam, /pers. A/ personībai un soda mērķim.

Latgales apgabaltiesa konstatē, ka pārsūdzētais spriedums ir tiesisks un pamatots, jo atbilst lietā nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem, vispārīgo tiesību principiem un normatīvo aktu regulējumam. Turklāt, apgabaltiesa nekonstatē pirmās instances tiesas pieļautus procesuālos pārkāpumus, kā arī citus apstākļus, kas varētu būt par iemeslu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai vai grozīšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[22]pantu Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Daugavpils tiesas 2019.gada 23.augusta spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. A/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā 2019.gada 20.novembrī.

Tiesnesis	I.Raciņš
Tiesnese	I.Zalužinska
Tiesnesis	J.Vasiļkovskis